

தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியினால் நன்மகையும் தீமகையும் ஏற்படுவதை அவதானித்துவருகின்றோம். காலமாற்றம் நமக்களித்த வரப்பிரசாதங்கள் அநகேம். அதசேமயம் அந்த வரப்பிரசாதங்களை புரிந்துகொள்ளமுடியாமலும் அனுபவிக் கமுடியாமல் திணறுபவர்களையும் அன்றாடம் காணமுடிகிறது. நான் வீரகசேரியில் பணியாற்றிய காலத்தில் வள்ளிய அச்சு எழுத்துக்கள் கோரக்கப்பட்டும், பக்கங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டும் தான் பத்திரிகைகள் வளியாகின. அச்சுக்கட்டங்களும் கொம்பசிட்டர் என்ற அச்சுக்கோப்பாளர் எனும் பித்தான் இயங்கின. சிலம்புச்செல்வர் ம.பொ.சிவஞானம், எழுத்தாளர் விந்தன் ஆகியோர் தமது வாழ்வை அச்சுக்கட்டத்தின் கொம்பசிட்டர்களாகத் தான் தொடங்கினார்கள். ஜெயகாந்தன் அச்சுக்கட்டங்களில் ஓப்புநோக்காளராக (Proof Reader) இருந்தவர்.

1988 இறக்குப்பின்னர் வீரகசேரி அச்சுக்கட்டத்தில் திடீரென்று எதிர்பாராத மாற்றங்கள் நேர்ந்து, பல அச்சுக்கோப்பாளர்கள் தொழிலை இழக்கநேரிட்டது. கணினியின் அறிமுகம் அவர்களை அங்கிருந்து அந்நியப்படுத்துதியது. அச்சமயத்தில் நான் அவுஸ் திரலேயாவிலிருந்து அங்கு தொழிலை இழந்தவர்களுக்காக வருந்தினேன். அவர்களுக்குத் தெரிந்த ஒரே தொழில் அச்சுக்கோர்ப்பதுதான். திட்டுதிப்பென அவர்கள் தொழிலை இழந்தபோது மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கும் குடும்பம் இருக்கிறதல்லவா? சிலர் வளையாடல்களுக்கு பற்றினர். சிலர் வறண்டு தொழில்களுக்குச் சென்றனர். சும்மாப் பதினொரு வருடங்களின் பின்னர் இலங்கை திரும்பி, குறிப்பிட்ட அச்சுக்கோப்பாளர்களின் நிலையை ஆராய்ந்தேன். ஒருவர் எழுதும் ஆற்றலும் விளையாட்டுத்துறை பற்றிய தகவல்களும் தெரிந்தவராயிருந்தமையால், வீரகசேரி ஆசிரியப் பட்டத்திலேயே விளையாட்டுத்துறை நிரூபாகியிருந்தார்.

மற்றும் ஒருவருக்கு ஒளிப்படத்துறையில் அனுபவம் இருந்தமையால், தொடர்ந்து திரும்பினார்கள் மற்றும் பிறந்த தினக் கொண்டாடல்களுக்குச் சென்று படம்பிடித்து வாழ்க்கையை ஓட்டினார். பின்னாளில் சொந்தமாகவே ஒரு ஸ்டூடியோவை அமைத்துக்கொண்டதுடன், வீடியோ தொழில் நுட்பத்திலும் தரேச்சிபற்றினார். அத்துடன் நிலலாமல், தனது மகளை கணினி தொழில் நுட்ப பயிற்சிகளுக்கு அனுப்பி,

தநீர்ந்த பக்க வடிவமைப்பாளராக் கிவிட்டார். அந்த யுவதி கொழும்பில் ஒரு பிரபல அச்சகத்தில் தனது பணியை மிகவும் சிறப்பாக தொடருகின்றார். பல எழுத்தாளர்களின் நபில்கள் மற்றும் இதழ்களையும் அழகாக வடிவமைக்கின்றார்.

ஒரு அச்சுக்கோப்பாளர் மலையைகத்திலிருந்து பக்களை வரவழைத்து பமாலகை கட்டி திருமணவீடுகளாகும் இதர வடிவவங்களுக்கும் கொடுப்பதுடன், மலர்களினாலயே அழகிய மணவறைகளும் செய்து வாடகைக்கு விடுகிறார். மற்றும் ஒருவர் சவைஹோட்டலில் சர்வராகிவிட்டார். இவ்வாறு தமக்குச்சம்பந்தமில்லாத வலைகளுக்கச்சென்று தங்களையும் தங்கள் குடும்பத்தையும் முன்னேற்ற அரும்பாடுபட்டனர்.

பனையையும் பபேபரயையும் விட்டால் வறே நத்தத் தொழிலும் தரரியாத நான், திடீரென்று புலம்பெயர் முற்பட்டபோது எனது அம்மா, கண்ணீர் விட்டார்கள். அவருடைய கண்ணீருக்கு காரணமிருந்தது. முன்பின் தரரியாத ஒரு அந்நியதசேத்தில் தனது மகன் என்னசெய்து தனது குடும்பத்தகை காப்பாற்றப்போகின்றான்? என்ற கவலை அவர்களை அரிககத்தொடங்கியிருந்தது.

"அம்மா அழவணைட்டாம். அவுஸ்திரலேயாவில் அப்பிள் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு சென்று அப்பிள் பிடுங்கியாவது எனது குடும்பத்தகை பார்த்துக்கொள்வனே" என்றனே. ஆனால், இதுவரையில் நான் அந்தத் தொழிலுக்கச்செல்லாமல், இங்கு அப்பிள் சாப்பிடுகின்றனே. அப்படியாயின் என்ன தொழில் செய்தாய்? என்று நீங்கள் கேட்கலாம் அல்லவா? முதலில் ஒரு **Australian Textile Printing Company**. அதன்பின்னர் பலவறே தொழிலகங்களிலும் வலைசெய்துவிட்டு ஓய்வூதியும் வயதில் இளைப்பாறிவிட்டனே. எனினும் எனக்கு வீரகசேரியில் வாய்ப்புத்தந்து சோறுபோட்ட தொழிலை மறந்துவிடாமல், இன்றும் எழுதிக் கொண்டு இருக்கின்றனே. ஓய்வூதியம் சோறு தருகிறது. எந்தச் சன்மானமும் கிடகைகாத எழுத்து - ஊடகத்துறவை வாழ்க்கை திருப்தியதை தருகிறது.

காகிதாதிகளும் பனையைகளும் ஓய்வூதியுக்குவிட்டு, கணினியில் எனது விரல்கள் தொடர்ந்து தட்டப்படுவதனால் எழுத்துக்களும் தயேந்து மறந்துவிட்டன. எதனதை தட்பினால் எந்த எழுத்துவரும் என்ற தரீச்சிபெற்றாயிற்று. கணினி எனக்கு தறகாலத்தில் பெரும் வரப்பிரசாதம்தான். ஆனால், மத்த எழுத்தாளர்கள் சிலர் தங்கள் முதுமகை காலத்திலும் - இன்றும் காகிதத்தில் எழுதிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். அவர்களக்கு கணினியும் இணையத்தளங்களும் அந்நியமாகித்தான் இருக்கின்றன.

அவுஸ்திரலேயாவுக்கு வருகை தந்த பல முதிய எழுத்தாளர்களக்கு தமிழ் உலகில் இயங்கும் இணைய இதழ்கள், வலைப்பதிவுகள் குறித்தெல்லாம் பாடம் நடத்தினனே. அவர்களை அத்தகயை ஊடகங்களதை தொடர்ந்து பாரக்குமாறும் அறிவுறுத்தினனே.

கடந்த ஜனவரி மாதம் 6 ஆம் திகதி எங்கள் மத்த எழுத்தாளர் தணியான் அவர்களக்கு 77 வயது பிறந்தது. நரீரத்தகை கணித்து அவருடன் தொடர்புகொண்டு வாழ்த்திப்பசினனே. நான் அவரை என்றகைக்குமே "மாஸ்டர்" என்றுதான் அழைப்பனே.

"மாஸ்டர் மனமாரந்த வாழ்த்துக்கள். இன்று உங்களவை வாழ்த்திவிட்டு

உங்களடைபற்றிய ஓர் பதிவடை எழுதி மின் ஊடகங்களுக்கு அனுப்பவிரூக்கின்றனே . எனது கணினியில் தணியான் என்று அழுத்தியதும் உங்களடைபற்றிய ஏராளமான தகவல்களும் , நீங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பல அபிர்வமான படங்களும் கிடகைக்கின்றன." என்றனே . அவர் இதுகடேடும் ஆச்சரியப்பட்டார் .

இவ்வாறு உலகம் சூர்ங்கிவிட்டது. ஓர்காலத்தில் என்சகைக்கிளரோபீ டியா தடாகுப்புகளடை வீடுகளில் காட்சிக்கு வதை திரூந்து அவற்றில் தடேதல நடத்தினரோம் . அந்தக்காலம் மலயைறேவிட்டது.

எனினும் இன்றும் தமிழ்த்திரபைப்படங்களில் என்சகைக்கிளரோபீ டியா பிரதிகளடை வீடுவீடாக எடுத்துச்சென்று விற்பனடை செய்யும் பிரதிநிதிகளடை பாரக்கின்றனோம் . எனவசம் இரூந்தவற்றடை இந்த கணினியின் வருககைக்குப்பின்னர் மூல்லதைத் தீவ முள்ளியாவளடை வித்தியானந்தா கல்லரிநிலகத்திற்கு ஒப்படதைத்துவிட்டனே .

(இங்குதான் முன்னர் தடோழர் வி. பரன்னம்பலம் எழுத்தாளர்கள் நிலக்கிளி பாலமனரோகரன் , ச. யரோகநாதன் ஆகியரோர் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றினார்கள் என்பதயையும் மறந்துவிடமுடியாது.)

மாணவர்களும் கதைத்தடாலபைசே ஊடாக முகநிலில் சஞ்சரிக்கும் காலத்திற்கு வந்துவிட்டனர் . படச்சூர்ளில் திரபைப்படங்களை ஒளிப்பதிசய்த காலம் மறநைது , டிஜிட்டல் முறகைக்கு வந்தபடொழுது , இயக்குநர் பாலுமகநே திராவும் இந்த புதிய தடொழில் நூட்பத்தகை கறகநரேந்தது .

அவூஸ்திரலேயாவில் வளியாகும் அக்கினிக்குஞ்சு இணயை இதழ் , வாரம்தடோறும் மித்தடழுத்து எழுத்தாளர்களின் குறிப்பிடத்தகுந்த சிறுகதகைகளை வளியிடுகிறது . இது இலங்கயையில் பலரூக்கும் தரரியாத தகவல் . இலங்கயைர்களோன் , வயித்திலிங்கம் , சம்பந்தன் முதல் வ. அ. இராசரத்தினம் , தளிவத்தடை ஜரோசப் வரயையில் அவர்களின் தரேந்தடெுத்தகதகைகள் பதிவாகிவிட்டன . இந்தப்பத்தியடை எழுதும் வளேயையில் தரூமு சிவராமின் காடன் கண்டது டடொமினிக் ஜீவாவின் பாதுகடை ஆகிய சிறுகதகைகள் பதிவறேற்பட்டுவிட்டன .

தரூமு மறநைத்துவிட்டார் . கரொழும்பு மட்டக்குளியாவில் வதியும் எங்கள் ஜீவாவூக்கு இந்தச்சய்தி தரரியாது . அவரூக்கு 90 வயதாகிவிட்டது . வயதுக்கறேற உடல் உபாதகைகளுடன் அவர் ஓய்விலிரூக்கிறார் .

இன்றயை நவீன கணினி உலகஅதிசயங்களில் , மற்றும் பல வரப்பிரசாதங்களும் பரூகியிரூக்கின்றன . ஆனால் , அவற்றடை எத்தனபரே அறிவார் ?

சமகாலத்தில் நானும் ஓர் பிரச்சினயை எதிர்நரோக்குகின்றனே . எனனை உலகின் பல நாடுகளிலிரூந்தும் தடொடர்புகடொள்பவர்கள் , " முகநிலில் இரூக்கிறதா..? வூடஸ் அப் இரூக்கிறதா..?" எனக்கடே்கும் பரோது , சூர்ங்கிவிடுகின்றனே . " என்னிடம் அவடை இல்லடை" என்றதும் , நான் இன்னும் ஓர் கறகாலமனிதன் என்றும் கரூதுகின்றார்கள் .

அந்தத்தடொழில் நூட்பத்தகை சடாலலித்தரூவதற்கு பலர் என்னரூகில் இரூந்தபடோதிலும் , ஏனரோ , புதிய புதிய உலகத்திற்குள் பிரவசேப்பதற்கு மனம் தயங்குகிறது . ஆனால் , மின்னல் வகேத்தில் தூரிதகதியில் இந்த ஊடகங்கள் தகவல்களை பரிமாறிக் கடொள்கின்றன .

எனது பதே திக் கு நான்குவயது. பற்றுவர்கள் வாங்கிக்கொடுத்த ஐபரேட்டில் அதற்குரிய Pass Word ஐ தட்டிவிட்டு தனக்கு விருப்பமான இணைப்புகளுக்கு துரிதமாகசென்று புத்தநத்துவிடுகிறாள். அதனை எவ்வாறு இயக்குவது என்பது எனக்குத் தெரியாது.

"வீட்டில் மின்குமிழ் செயலிழந்துவிட்டால், அதனை மாற்றவும் தனக்குத் தெரியாது" எனச் சொன்னவர்தான் கரேள இலக்கியமேதை தகழி சிவசங்கரன் பிள்ளை. இத்தனக்கையும் அவர் ஒரு வழக்கறிஞர்! அவருக்கு இந்திய சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்திருக்கும் தகவல் கிட்ட தெரியாமலிருந்தவர்தான் அவருடைய மகள்! இது எப்படி இருக்கிறது?

ஒருசமயம் கவியரசு கண்ணதாசன் இசையமைப்பாளர் எம். எஸ். விஸ்வநாதனை அழைத்துக்கொண்டு சோவித் நாட்டுக்குச்சென்றார். அங்கே மாஸ்கோவில் பணியிலிருந்த தமிழகத்தவர் ஒருவர், இவர்களை வீட்டுக்கு விருந்துக்கு அழைத்தார். அங்குசென்றபோது, அவர்தாம் மாஸ்கோவில் பொறியியலாளராக இருப்பதாகச்சொன்னதும், விஸ்வநாதன், இரகசியமாக கண்ணதாசனிடத்தில், "அண்ணளே எங்க ஊரிலிருந்து இவ்வளவு தொலைவு வந்து சவைஹோட்டலில் பொறிக் கிற வலையை பார் க்கிறாரா இந்த மனுஷன்!?" எனக்கேட்டாராம்.

பொறியிலுக்கும் - பொறிக் கும் உணவுக்கும் பதேம் தெரியாத மெல்லிசமைன்னருக்கு ருஷ்யாவின்தேசியகீதம், குறிப்புகள் ஏதும் இன்றி மாஸ்கோ மியூசியத்தில் இசைக்கத் தெரிந்திருக்கிறது!

இவ்வாறு கற்றதையும் பற்றதையும் கல்லாததையும் கற்கவிரும்பாததையும் பட்டியல் இட்டுக்கொண்டே செல்லமுடியும். தமது படப்புகள் வளரிநாட்களில் இணைய இடங்களில் வரும் செய்தியை அறியவே முடியாமல் பல மீதத் த படப்பாளிகள் இலங்கையில் இருக்கின்றபோது, முகநிலிலும் ட்விட்டரிலும் வாட்ஸ் அப்பிலும் மீழ்கியிருக்கும் இளம் தலமுறையினரிடம் நான் அந்நியமாகி இருப்பதும் சுகமான அனுபவம்தான்.!

(000000 : 000000000000 '000000 125 0000 0000)

Letchumanan Murugapopathy <letchumananm@gmail.com>